

UZASADNIENIE

Decyzją z 8.04.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił kapitał początkowy P. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1988-1997. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 109,31 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.334,55 zł. Przyjęto łącznie 17 lat, 8 miesięcy i 13 dni, tj. 212 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata, 11 miesięcy i 23 dni, tj. 35 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 70,74 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 113.079,45 zł.

Organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 7.02.1973 r. do 6.11.1976 r. ponieważ wnioskodawca nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego,
- od 15.11.1991 r. do 31.03.1992 r. gdyż nie został wystarczająco udowodniony wobec braku informacji o okresach nieskładkowych, przedłożone wynagrodzenie wykazane w PIT-11 dotyczy rozliczenia z Urzędem Skarbowym,
- od 19.06.1996 r. do 20.06.1996 r. gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

Za okres zatrudnienia od 21.04.1977 r. do 13.06.1977 r., od 26.07.1977 r. do 03.12.1977 r., od 15.05.1978 r. do 16.08.1980 r., od 02.07.1990 r. do 14.11.1991 r., za które brak dokumentacji płacowej, przyjęto wynagrodzenia minimalne.

Wskazano, że decyzją z 19.01.2010 r. błędnie ustalono podstawę wymiaru kapitału początkowego uwzględniając udokumentowane wynagrodzenie i kwoty minimalnego wynagrodzenia za lata 1990, 1992-1994, 1996-1997.

/decyzja k. 110-110v akt ZUS plik I, załącznik k. 112 akt ZUS plik I/

W dniu 4.05.2020 r. wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę. Wniósł o uwzględnienie do wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru i wysokości kapitału początkowego okresu zatrudnienia oraz wynagrodzenia w (...) sp. z o.o. od 2.07.1990 r. do 31.03.1992 r. na podstawie świadectwa pracy z 31.03.1992 r. i legitymacji ubezpieczeniowej, z której wynikają okresy nieskładkowe.

/odwołanie k. 3/

Decyzją z 8.05.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił kapitał początkowy P. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1988-1997. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 111,76 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.364,47 zł. Przyjęto łącznie 17 lat, 11 miesięcy i 12 dni, tj. 215 miesięcy okresów składkowych oraz 3 lata, 1 miesiąc i 10 dni, tj. 37 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 70,84 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w

wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 115.959,47 zł.

Organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 7.02.1973 r. do 6.11.1976 r. ponieważ wnioskodawca nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego,

- od 19.06.1996 r. do 20.06.1996 r. gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

Organ rentowy uwzględnił okres zatrudnienia od 15.11.1991 r. do 31.03.1992 r. w (...) sp. z o.o. Za okres od 15.11.1991 r. do 31.12.1991 r., za który brak dokumentacji płacowej, przyjęto wynagrodzenia minimalne, natomiast za okres od 1.01.1992 r. do 31.03.1992 r. przyjęto kwotę 6.888,500 zł zgodnie z zaświadczeniem z 09.12.1992 r.

Za okres zatrudnienia od 21.04.1977 r. do 13.06.1977 r., od 26.07.1977 r. do 03.12.1977 r., od 15.05.1978 r. do 16.08.1980 r., od 02.07.1990 r. do 14.11.1991 r., za które brak dokumentacji płacowej, przyjęto wynagrodzenia minimalne.

/decyzja k. 118-119 akt ZUS plik I, pismo procesowe ZUS k. 20-20v, k. 13-13v akt VIII U 1204/20/

W dniu 21.05.2020 r. wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę. Wniósł o uwzględnienie do wyliczenia wskaźnika podstawy wymiaru i wysokości kapitału początkowego okresu zatrudnienia oraz wynagrodzenia w (...) sp. z o.o. od 2.07.1990 r. do 31.03.1992 r. wynagrodzenia na podstawie świadectwa pracy z 31.03.1992 r., zaświadczenia z 09.12.1992 r. oraz PIT-u za 1992 r. i legitymacji ubezpieczeniowej, z której wynikają okresy nieskładkowe.

/odwołanie k. 3 akt VIII U 1204/20/

W odpowiedzi na odwołania z 2.06.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w decyzji z 8.05.2020 r.

/odpowiedź na odwołanie k. 12-13, odpowiedź na odwołanie k. 4-5v akt VIII U 1204/20/

Postanowieniem z 19.01.2021 r. Sąd połączył sprawę o sygn. akt VIII U 1204/20 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą niniejszą

/postanowienie k. 20 akt VIII U 1204/20/

Na rozprawie z 8.06.2021 r. wnioskodawca poparł odwołanie. Wniósł o uwzględnienie również w pozostałym okresie zatrudnienia w (...) sp. z o.o. od 2.07.1990 r. do 31.12.1991 r. wynagrodzenia na podstawie świadectwa pracy z 31.03.1992 r. ewentualnie wyliczonego wg średniej krajowej.

/stanowisko 00:00:47, 00:07:39 - płyta CD k. 36/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. M., urodzony (...), w dniu 11.12.2006 r. wystąpił z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego

/bezsporne, wniosek k. 1-1v akt ZUS plik I/.

Decyzją z 10.01.2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił kapitał początkowy P. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1985-1994. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 102,22 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z

czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.247,99 zł. Przyjęto łącznie 17 lat, 8 miesięcy i 13 dni, tj. 212 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata, 11 miesięcy i 23 dni, tj. 35 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 70,74 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 108.554,60 zł.

Organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 7.02.1973 r. do 6.11.1976 r. ponieważ wnioskodawca nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego,
- od 15.11.1991 r. do 31.03.1992 r. gdyż nie został wystarczająco udowodniony wobec braku informacji o okresach nieskładkowych,
- od 19.06.1996 r. do 20.06.1996 r. gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja k. 71-73 akt ZUS plik I, obliczenie wskaźnika k. 75 akt ZUS plik I/

W dniu 21.12.2009 r. odwołujący złożył wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego

/wniosek k. 77 akt ZUS plik I/

Decyzją z 19.01.2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział

w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił kapitał początkowy P. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1985-1994. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 117,85 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.438,82 zł. Przyjęto łącznie 17 lat, 8 miesięcy i 13 dni, tj. 212 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata, 11 miesięcy i 23 dni, tj. 35 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 70,74 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 118.530,17 zł.

Organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 7.02.1973 r. do 6.11.1976 r. ponieważ wnioskodawca nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego,
- od 15.11.1991 r. do 31.03.1992 r. gdyż nie został wystarczająco udowodniony wobec braku informacji o okresach nieskładkowych,
- od 19.06.1996 r. do 20.06.1996 r. gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

Za okres zatrudnienia od 21.04.1977 r. do 13.06.1977 r., od 26.07.1977 r. do 03.12.1977 r., od 15.05.1978 r. do 16.08.1980 r., od 1.03.1990 r. do 31.03.1990 r., od 02.07.1990 r. do 14.11.1991 r., od 1.04.1992 r. do 31.12.1994 r., od 21.06.1996 r. do 18.05.1997 r., za które brak dokumentacji płacowej, przyjęto wynagrodzenia minimalne

/decyzja k. 89-91 akt ZUS plik I, obliczenie wskaźnika k. 93 akt ZUS plik I, wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego k. 79-83 akt ZUS plik I/

Decyzją z 19.01.2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział

w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił kapitał początkowy P. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału

początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1985-1994. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 117,85 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.438,82 zł. Przyjęto łącznie 17 lat, 8 miesięcy i 13 dni, tj. 212 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata, 11 miesięcy i 23 dni, tj. 35 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 70,74 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 118.530,17 zł.

Organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 7.02.1973 r. do 6.11.1976 r. ponieważ wnioskodawca nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego,
- od 15.11.1991 r. do 31.03.1992 r. gdyż nie został wystarczająco udowodniony wobec braku informacji o okresach nieskładkowych,
- od 19.06.1996 r. do 20.06.1996 r. gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

Za okres zatrudnienia od 21.04.1977 r. do 13.06.1977 r., od 26.07.1977 r. do 03.12.1977 r., od 15.05.1978 r. do 16.08.1980 r., od 1.03.1990 r. do 31.03.1990 r., od 02.07.1990 r. do 14.11.1991 r., od 1.04.1992 r. do 31.12.1994 r., od 21.06.1996 r. do 18.05.1997 r., za które brak dokumentacji płacowej, przyjęto wynagrodzenia minimalne

/decyzja k. 89-91 akt ZUS plik I, obliczenie wskaźnika k. 93 akt ZUS plik I, wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego k. 79-83 akt ZUS plik I/

Decyzją z 10.07.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział

w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z urzędu ponownie ustalił kapitał początkowy P. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1988-1997. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 114,18 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.394,01 zł. Przyjęto łącznie 17 lat, 8 miesięcy i 13 dni, tj. 212 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata, 11 miesięcy i 23 dni, tj. 35 miesięcy okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 70,74 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 116.187,28 zł.

Organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 7.02.1973 r. do 6.11.1976 r. ponieważ wnioskodawca nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego,
- od 15.11.1991 r. do 31.03.1992 r. gdyż nie został wystarczająco udowodniony wobec braku informacji o okresach nieskładkowych,
- od 19.06.1996 r. do 20.06.1996 r. gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

Za okres zatrudnienia od 21.04.1977 r. do 13.06.1977 r., od 26.07.1977 r. do 03.12.1977 r., od 15.05.1978 r. do 16.08.1980 r., od 02.07.1990 r. do 14.11.1991 r., za które brak dokumentacji płacowej, przyjęto wynagrodzenia minimalne

/decyzja k. 98-99 akt ZUS plik I, obliczenie wskaźnika k. 100 akt ZUS plik I, wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego k. 97-97v akt ZUS plik I/

W dniu 29.01.2020 r. odwołujący złożył wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego

/wniosek k. 102-103 akt ZUS plik I/

Zaskarżoną decyzją z 8.04.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił kapitał początkowy P. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku.

/decyzja k. 110-110v akt ZUS plik I, załącznik k. 112 akt ZUS plik I/

W dniu 6.04.2020 r. odwołujący złożył wniosek o przyznanie emerytury kapitałowej

/wniosek k. 2-4v akt ZUS plik II/

Decyzją z 15.04.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z 6.04.2020 r. przyznał P. M. emeryturę od 1.04.2020 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne (436.718,39 zł) oraz kapitału początkowego (501.117,01 zł) z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (198,40 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła = 4.726,99 zł brutto $[(436.718,39 \text{ zł} + 501.117,01 \text{ zł}) : 198,40 = 4.726,99 \text{ zł}]$

/decyzja k. 13-14 akt ZUS plik II/.

Zaskarżoną decyzją z 8.05.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił kapitał początkowy P. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku

/decyzja k. 118-119 akt ZUS plik I, pismo procesowe ZUS k. 20-20v, k. 13-13v akt VIII U 1204/20/

Decyzją z 13.05.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., w związku z przeliczeniem kapitału początkowego, przyznał P. M. emeryturę od 1.04.2020 r., tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne (436.718,39 zł) oraz kapitału początkowego (513.880,01 zł) z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (198,40 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła = 4.791,32 zł brutto $[(436.718,39 \text{ zł} + 513.880,01 \text{ zł}) : 198,40 = 4.791,32 \text{ zł}]$.

Organ rentowy uwzględnił okres zatrudnienia od 15.11.1991 r. do 31.03.1992 r. w (...) sp. z o.o. Za okres od 15.11.1991 r. do 31.12.1991 r., za który brak dokumentacji placowej, przyjęto wynagrodzenia minimalne, natomiast za okres od 1.01.1992 r. do 31.03.1992 r. przyjęto kwotę 6.888.500 zł zgodnie z zaświadczeniem z 09.12.1992 r.

/decyzja k. 15-16 akt ZUS plik II/.

Wnioskodawca posiada od 1983 r. uprawnienia wydane przez Instytut (...) do kierowania laboratorium polowego

/zaświadczenie k. 18, k. 11 akt VIII U 1204/20/

W okresie od 2.07.1990 r. do 31.03.1992 r. P. M. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) sp. z o.o. w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierownika kontroli jakości, na którym ostatnio otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 2.226.250 zł

/bezsporne, świadectwo pracy z 31.03.1992 r. k. 17-17v akt ZUS plik I oraz k. 7-7v/

Organ rentowy uwzględnił cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) sp. z o.o. w Ł. jako okres składkowy z wyłączeniem okresów nieskładkowych po 14.11.1991 r.

/bezsporne/

Z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) sp. z o.o. w Ł. ZUS w podstawie wymiaru składek uwzględnił wynagrodzenie wskazane w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 9.12.1992 r. i w zeznaniu podatkowym za rok 1992, tj. kwotę 6.888.500 zł, za okres od 1.01.1992 r. do 31.03.1992 r.

/zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 19 akt ZUS plik I, informacja o dochodach uzyskanych od 01.-03.1992 r. PIT -11 k. 106 akt ZUS plik I, wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego k. 116-117 akt ZUS plik I/

Z okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) sp. z o.o. w Ł. w okresie od 2.07.1990 r. do 31.12.1991 r. brak jest dokumentacji płacowej. Za ten okres ZUS w podstawie wymiaru składek przyjął wynagrodzenia minimalne

/bezsporne/

Opisany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił głównie w oparciu o dokumenty zawarte w aktach organu rentowego oraz załączone do akt niniejszej sprawy dokumenty pracownicze zawarte w aktach osobowych wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania są niezasadne.

Stosownie do art. 173 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2020 r. poz. 53 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy na dzień wejścia w życie ustawy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (ust. 2).

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przepis ust. 2 art. 174 stanowi, że przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, to jest w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Na podstawie art. 15 ust. 1 podstawę wymiaru emerytury stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Ust. 6 art. 14 stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

W myśl art. 15 ust. 2a jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył wysokości podstawy wymiaru składek przyjętych przez organ rentowy do ustalenia wartości kapitału początkowego P. M.. Wnioskodawca domagał się uwzględnienia, że w okresie uznanym przez organ rentowy za nieudokumentowany, podstawę tą - zamiast przyjętego wynagrodzenia minimalnego - stanowi wynagrodzenie ustalone na podstawie wskazanego w świadectwie pracy z 31.03.1992 r. ewentualnie wg średniej krajowej.

Odnosząc się powyższej spornej kwestii wskazać należy, że zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011, Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. obowiązuje od 23 listopada 2011 r. i ma zastosowanie do wniosków w sprawach świadczeń złożonych od daty jego wejścia w życie. Zastąpiło ono rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49, ze zm.), które dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości określało w sposób podobny. I tak zgodnie z § 20 pkt. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty dla pracowników były zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Orzeczenia Sądu Najwyższego jakie zapadły jeszcze na gruncie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są zgodne co do tego, że ograniczenie co do środków dowodowych wynikające z § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. obowiązujące w postępowaniu przed organem rentowym nie ma zastosowania w postępowaniu sądowym przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 KPC), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd

uzna za celowe i pożądane. Wysokość uzyskiwanego uposażenia może być zatem ustalana także przy pomocy innych pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia zainteresowanego /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r. sygn. akt II UKN 186/97, opubl. OSNP 1998/11/342; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006 r. sygn. I UK 115/06, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2007, Nr 17-18, poz. 257, str. 753/.

Przy czym nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) /por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76; wyrok Sądu Najwyższego z 7 października 1998 r., sygn. II UKN 244/98, opubl. OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662/.

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dokumentacji związanej ze spornym okresem pracy. Sąd usiłował również znaleźć dokumentację osobowo-płacową ze spornego okresu zatrudnienia, ale okazało się, że nie jest ona nigdzie przechowywana. W uznaniu Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy tym samym nie potwierdził otrzymywania przez wnioskodawcę w latach 1990-1991 wynagrodzeń we wskazywanych przez niego wysokościach.

Za objęty sporem okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) sp. z o.o. od 2.07.1990 r. do 31.12.1991 r. (wydaną w toku procesu decyzją z 8.05.2020 r. organ rentowy uwzględnił bowiem także pozostały okres zatrudnienia wnioskodawcy w ww. Przedsiębiorstwie od 15.11.1991 r. do 31.03.1992 przyjmując przy tym za okres od 1.01.1992 r. do 31.03.1992 r. kwotę 6.888.500 zł zgodnie z zaświadczeniem z 09.12.1992 r.) nie zachowała się żadna dokumentacja płacowa wnioskodawcy. Twierdzenie o wynagrodzeniu w wysokości 2.226.250 zł wnioskodawca wywiódł z treści swojego świadectwa pracy z 31.03.1992 r., które w kwestii wysokości wynagrodzenia odzwierciedla jedynie ostatni miesiąc pracy, za który odwołujący przedstawił zaświadczenie, które zostało przez ZUS uwzględnione. Tym samym dokument ten nie potwierdza wysokości wynagrodzenia faktycznie otrzymywanego przez wnioskodawcę na przestrzeni okresu od 2.07.1990 r. do 31.12.1991 r. Poza tym dokumentem brak jest innych dowód z dokumentów potwierdzających faktyczną wysokość wynagrodzeń wypłacanych ubezpieczonemu. Jednocześnie wnioskodawca nie wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność uzyskiwanych przez niego zarobków.

Uzupełniająco wskazać także należy, że początek lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia był okresem niestabilnego systemu pieniężnego w Polsce. W spornym okresie wysokość wynagrodzenia minimalnego ulegała wielokrotnie podwyższeniu, mając tym samym wpływ na wysokość faktycznie osiąganym wynagrodzeń przez pracowników w tym ubezpieczonego. Nie sposób zatem w tych okolicznościach uznać, że wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy w spornym okresie w każdym miesiącu była otrzymywana przez niego we wskazywanej przez niego wysokości wynikającej ze świadectwa pracy wydanego z 31.03.1992 r.

Podkreślenia także wymaga, iż przy ustaleniu podstawy wymiaru emerytury z dokumentacji innej niż dokumentacja płacowa uwzględnieniu, jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub ubezpieczenie społeczne, podlegają tylko te składniki wynagrodzenia, których wypłata w określonej wysokości oraz fakt odprowadzenia składki na ubezpieczenie społeczne jest niewątpliwy. W kwestii tej nie może istnieć żaden stan niepewności.

Do ustalenia wysokości zarobków wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) sp. z o.o. w spornym okresie nie mogły posłużyć – o co wniósł on alternatywnie – zarobki określone wg średniej krajowej, gdyż

nie ma podstaw do uznania, że zarobki te kształtowały się na identycznym poziomie. Jednocześnie brak jest podstawy prawnej dla takiego rozstrzygnięcia (cytowany przepis art. 15 ust. 2a pozwala na przyjęcie jedynie kwot minimalnego wynagrodzenia za pracę co ZUS uczynił).

Reasumując, wnioskodawca nie przedłożył żadnych dowodów pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w spornym okresie. Ponieważ wnioskodawca nie udowodnił okoliczności leżących u podstaw odwołania, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, Sąd Okręgowy odwołania oddalił.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy wraz pouczeniem, iż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wyroku z uzasadnieniem przysługuje mu prawo złożenia apelacji do tutejszego Sądu Okręgowego w Łodzi, które rozpoznaje Sąd Apelacyjny w Łodzi

K.W.